

Ma sw. jatschowizy.

Ten Bog togo miera, kotaryž s humarkych jo hujadk togo pastyra tych wojz, kenž weliki jo we tej křchwi togo nimerneho wodanka, našchogo Kněja Jesuša: Ten huzyn naš gotowych we wřchom dobrem statku, aby my dokonžowali jogo wolu, a stwoř we naš, zož psched nim jo spodobne psches Jesom Kristuša, kotaremuz buž zescž wot nimerносczi až do nimerносczi! Amen.

Kristus jo s tych humarkych gorějstanuk! to jo ta welika wěrnoscž, l. p! kotaraž we tej křchesczijańskej zerkwi žinša přatlowana hordujo. Jesus Kristus Božy syn, wěrnny Bog a wěrnny zlowek, našch humožnik, jo swoju swětu duřchu, kotaruž won na křchizy do teju rukowu swojogo nēbjaskego Woschza pschiruzyl, a kotaraž po tom roždzele-
 ňu wot togo schēla do togo paradisa schla bēšcho, sašej slēdk wolał, se swojim schēlom swēsał, a tať jo won s jad-
 nym roškřchašņonym, ale weto s tym samym schēlom, s kotarymž won na křchizy humrēł bēšcho, žymy s togo rowa wen schel a tym swojim se sjawil. Won pať ňejo tschi zeke dny a nožy humarky byl; ale pētk jo won tschi schtundy psched wjazorom humrēł. Take tschi schtundy horduju pomēñone ten přēdny žēñ; potom jo won tu zeke nož a ten zeke žēñ teje šoboty teke w rowe humarky lažal, a po tej šobosche tu nož až do žajtschego. Ta šama nož hordujo tež sa jaden žēñ lizona; pscheto te Žyži sachopiju ten žēñ s teju nozu, a wono jo podla nich nož a žēñ jaden zeke žēñ. Alko nēto ta nēžela šwitascho, kotaraž ten tsche-